

[Koefoed.]

lige Foreninger og endogsaa til private giver Udlaan til 3½ pCt. mod Sikkerhed i Obligationer, synes det at være en høj Rente for en Amtskommune at give 4½ a 4¾ pCt., da Sikkerheden jo ogsaa i dette Tilfælde maa være god nok.

Med det samme jeg omtaler dette Spørgsmaal, vil jeg gerne spørge, om Krisefonden er benyttet i væsentlig Grad. Er der sket Henvendelser af Betydning fra Banker og Sparekasser om Indskud fra denne, eller er der ikke sket de fra Pengeinstitutternes Side med bange Anelser imødesete Opsigelser af indskudte Midler til Brug til Køb af Obligationer?

Der er en Gren inden for Landbrugsproduktionen, som vi Landbrugere synes, der fra Statens Side kunde tages mere Hensyn til, men det er maaske, fordi vi mangler den rette Forstaaelse af, hvad der kan bruges. Jeg tænker her paa Hærens Behov for Heste. Var det ikke muligt, at der kunde bruges flere danske Heste, end Tilfældet er nu? Priserne, vi faar for Militærheste herhjemme, er jo ret væsentligt lavere end de Priser, der maa gives for de Heste, der købes i Udlandet, og Omkostningerne ved Indkøbene maa da ogsaa være betydeligt lavere for danske Heste end for de andre. Nu har jeg hørt Officerer, som har Forstand paa dette, sige, at de danske Heste er vanskeligere at faa tilpasset til Hærens Brug end de Heste, der købes i Udlandet, idet disse Racer gennem Generationer har været anvendt til Militærbrug, hvilket har sat sit Præg paa Hestene, saa de hurtigere kan passes ind i de militære Forhold. Skulde der bruges danske Heste i større Udstrækning, vilde det kræve mere Mandskab til Træning. Men hvad, heller ikke Mandskab har vi jo i og for sig Mangel paa i disse Tider, og selv om man ikke ligefrem kan bruge de arbejdsløse som Beridere, kunde det dog tænkes, at en og anden af disse kunde finde Beskæftigelse paa de Steder, hvor eventuelle brugbare Kræfter til det omtalte Arbejde nu er beskæftigede. Endelig maa jeg erindre om, at i Forviklingstider, hvilke vi alle haaber ikke maa komme, er det udelukket at faa andet end danske Heste, idet Bestanden jo ikke kan fornyes udefra. Jeg vil altsaa henstille til den højtærede Forsvarsminister, at der tænkes med Velvillie paa dette Spørgsmaal og handles derefter. I disse Tider gælder det, at enhver Forbedring er velkommen, og da Udførselen nu er dalet saa langt, som Tilfældet er, vil det være af Betydning, at vi kan faa An-

vendelse for en Del Heste her, saa meget mere, som det ikke kommer til at koste Statskassen flere Penge, tværtimod, og som de Penge, der gives ud, bliver herhjemme.

For et Par Aar siden rettede jeg det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om der ikke kunde gives Dispensation med Hensyn til Bestemmelserne angaaende Fredsskove. I de to Aar, der er gaaet siden da, har Spørgsmaalet maaske ikke været aktuelt, idet Landbrugets Kaar har været saa ringe, at Opdyrkning af ny Jord ikke har været af Interesse, men nu, da der gives Laan og Tilskud til Grundforbedringsarbejder, melder Spørgsmaalet sig igen. Der findes paa Bornholm og muligvis ogsaa andre Steder i Landet smaa Pletter af Skov, mer eller mindre velholdte, som ligger ind mellem Agerjord og egner sig godt til Opdyrkning. Det skal indrømmes, at Tilladelse til at opdyrke saadanne Pletter kan faas, men kun mod, at vedkommende forpligter sig til at plante et Areal til et andet Sted. I flere Tilfælde er der krævet et dobbelt saa stort Areal beplantet som det, der er ryddet. Nu er det, jeg gerne vil spørge den højtærede Landbrugsminister, om der ikke kan dispenseres fra denne Bestemmelse, og hvis der for en Dispensation kræves en Ændring i Loven, om Ministeren saa kunde tænke sig at foranledige dette. Jeg vil ikke foreslaa, at det uden videre skal kunne lade sig gøre, men dog, hvor Tilsynet med de private Skove kan anbefale Dispensationen, eventuelt efter Indstilling fra Landboforeningen eller en lignende Institution. Den paagældende Bestemmelse er jo gammel, den var sikkert paa sin Plads den Gang, men Forholdet er nu væsentlig ændret, idet Danmarks Skovareal ganske sikkert er saa stort, at der ikke vilde ske nogen Skade ved den af mig foreslaaede Fremgangsmaade, i hvert Fald ikke paa Bornholm, hvor jeg kender Forholdene bedst. Bornholm siges jo for øvrigt at være Danmarks mest skovrige Amt, og den saakaldte Højlyng, der engang laa hen med Lyng, og som gaar tværs over Øen fra Øst til Vest, er nu saa godt som tilplantet. Skovarealet paa Bornholm andrager nu for Statskovenes Vedkommende 3 370 ha, hvoraf de ca. 2 900 ha er skovbeplantet; og Kommunernes Skovarealer andrager over 3 000 ha, foruden at der er en hel Del Privatskov. Det vil altsaa sige, at Statskovene og Kommunekovene udgør et Areal af 6 434 ha, og naar saa dertil lægges de private Skove, af hvilke der ogsaa findes temmelig mange, viser det sig, at cirka en Ottendedel af